

Andrzej Wiśniewski

"Skorowidz przepisów prawnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim, w latach 1918-1939 i 1944-1960", Z. Keck, Warszawa 1961 : [recenzja]

Palestra 5/8(44), 69-70

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wania, warunki dopuszczalności i podstawy wznowienia postępowania, wznowienie postępowania na niekorzyść lub na korzyść oskarżonego, *noviter reperta* i *noviter producta*, osoby uprawnione do złożenia wniosku i tryb składania wniosku o wznowienie, cofnięcie wniosku, sąd właściwy do orzekania o wznowieniu postępowania, sprawdzenie okoliczności wskazanych we wniosku, wstrzymanie wykonania wyroku w związku z rozpoznawaniem wniosku, tryb załatwienia wniosku, zażalenie na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania, postępowanie po wznowieniu, wreszcie stosunek wznowienia postępowania do rewizji nadzwyczajnej.

W rozdziale XXIII omówiona jest problematyka związana z wykonaniem wyroku.

Końcowe rozdziały książki poświęcone są omówieniu szczególnych trybów postępowania. Tak więc w rozdziale XXIV autor omawia postępowanie w sprawach nieletnich, w rozdziale XXV — przywrócenie praw i zatarcie skazania, w rozdziale XXVI — postępowanie w sprawach karno-administracyjnych, w rozdziale XXVII — odszkodowanie za niesłuszne skazanie lub oskarżenie, w rozdziale XXVIII — postępowanie w razie zaginięcia lub zniszczenia akt, w rozdziale XXIX — wydawanie przestępców, w rozdziale XXX — postępowanie nakazowe, w rozdziale XXXI — postępowanie doraźne, w rozdziale XXXII — postępowanie w sprawach o przestępstwa karne skarbowe i w rozdziale XXXIII — postępowanie pojednawcze w sprawach z oskarżenia prywatnego.

Z. Keck: Skorowidz przepisów prawnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim w latach 1918—1939 i 1944—1960. Wyd. Prawn., Warszawa 1961, s. 548.

Nowy, zaktualizowany skorowidz, który zastąpi przestarzałe i mocno już zużyte wydanie z 1956 r., zawiera zestawienie przepisów prawnych ogłoszonych w latach 1918—1939 i 1944—1960 w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim a obowiązujących w dniu 30 czerwca 1960 r.

Skorowidz zawiera prawie 800 haseł grupujących zagadnienia według podziału rzeczowego. Hasła te ułożone są w porządku alfabetycznym, a ich wykaz zamieszczony jest na początku książki. Hasła o treści obszerniejszej zostały podzielone w miarę potrzeby na podhasła. W obrębie każdego hasła podano najpierw przepisy o treści ogólnej, a następnie przepisy normujące poszczególne zagadnienie przedmiotu. Gdy jakieś zagadnienie jest unormowane w akcie wyższego rzędu i w wydanych na jego podstawie przepisach wykonawczych, to podano najpierw ten akt podstawowy, a następnie wszystkie przepisy wykonawcze. Autor przyjął zasadę niepowtarzania nazwy i danych aktu, który rzeczowo mieści się w dwu lub więcej hasłach, lecz stosuje system odsyłania do innych haseł.

Jeśli chodzi o materiał prawny z lat 1918—1939, to skorowidz pomija zarówno przepisy wyraźnie uchylone, jak i przepisy, które zdaniem autora utraciły moc bądź stały się oczywiście nieaktualne, jako sprzeczne ze strukturą społeczno-gospodarczą Państwa Ludowego. Ponadto autor we wstępnych objaśnieniach wskazuje szereg ważniejszych przepisów, które utraciły moc po dniu 30 czerwca 1960 r., a przed wydaniem książki. W ogóle data stanu prawnego, którą przyjęto w skorowidzu, nie wydaje się szczęśliwie wybrana, gdyż tego rodzaju opracowania powinny być raczej zamykane na koniec roku kalendarzowego, tym bardziej że od kilku już lat nie ukazują się półroczne skorowidze do Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego, a od konieczności posługiwania się rocznymi skorowidzami do tych organów promulgacyjnych na rok 1960 omawiany skorowidz, niestety, nie zwalnia.

Na zakończenie należy jeszcze zaznaczyć, że skorowidzem Z. Kecka można posługiwać się także przy korzystaniu z pięciotomowego wydawnictwa Ustawodawstwo Polski Ludowej*, zawierającego zbiór zaktualizowanych przepisów prawnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw w latach 1944—1954.

W. D a s z k i e w i c z: *Proces adhezyjny na tle prawa polskiego*. PWN, Warszawa 1961, s. 172.

Wiele ustawodawstw współczesnych pozwala na dochodzenie roszczeń cywilnych, wynikających z przestępstwa, w drodze procesu toczącego się przed sądem karnym. Proces adhezyjny jest więc odstępstwem od zasady, że dla ustalenia dwóch rodzajów odpowiedzialności, cywilnej i karnej, przewidziane są dwie różne drogi procesowe.

Celem łączenia sprawy cywilnej z karną jest dążenie do oszczędności procesowej, do odciążenia sądownictwa oraz do zapewnienia pokrzywdzonemu łatwego i szybkiego uzyskania zadośćuczynienia za szkodę wyrządzoną przestępstwem. Jeśli roszczenia cywilne mają swoją podstawę w tym samym zdarzeniu faktycznym, które jest przedmiotem procesu cywilnego, to przy połączeniu rozstrzygnięcia o odpowiedzialności cywilnej z orzeczeniem w przedmiocie odpowiedzialności karnej sąd karny orzeka nie tylko o winie oskarżonego i o karze, lecz jednocześnie i o cywilnoprawnych skutkach przestępstwa.

Przedstawieniu zagadnień związanych z procesem adhezyjnym poświęcona jest omawiana praca autora.

W rozdziale I dotyczącym ogólnych zagadnień procesu adhezyjnego autor charakteryzuje instytucję tego procesu, wskazując na jego historyczną tradycję i uregulowanie w naszym ustawodawstwie. Autor zaznacza, że obecnie obowiązujące

* Tom I, Wyd. Prawn., Warszawa 1957; tomy II—V, Wyd. Prawn., Warszawa 1960.